

ע"פ 2064/14 - בלאל קואסמי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2064/14 - א'

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: בלאל קואסמי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 2646-03-12, מיום 4.3.2014, שניתן על ידי כב' השופט ר' כרמל

בשם המבקש: עו"ד יעקב קמר

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע העונש שהשית בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) על המבקש, במסגרת ת"פ 2646-03-12.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. מעובדות כתב האישום שיובאו להלן בקצירת האומר, עולה, כי במסגרת סכסוך בין משפחתו של המבקש ובני משפחה אחרת (להלן: המתלוננים) בקשר לבעלות בחנות שהפעילה משפחת המבקש, התפתחה קטטה בין המשפחות. במסגרת אותה קטטה, פתח המבקש בירי מאקדח לעבר המתלוננים ופצע שניים מהם.
4. ביום 5.1.2014, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשיע בית המשפט המחוזי את המבקש במרבית העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. עם זאת, זיכה בית המשפט המחוזי את המבקש מעבירת האיומים שיוחסה לו, בקובעו כי עבירה זו נבלעה בעבירה שעניינה גרימת חבלה בכוונה מחמירה.
5. ביום 4.3.2014, גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש, והשית עליו ארבע וחצי שנות מאסר לריצוי בפועל, ו-10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור עבירה מסוג פשע. בית המשפט המחוזי קבע כי המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.4.2014.
6. ביום 18.3.2014, הגיש המבקש ערעור בלתי מנומק על הכרעת הדין, ולחלופין על גזר הדין, של בית המשפט המחוזי. בד בבד עם הגשת הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו.

טיעוני המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר

7. לטענת המבקש, סקירת מהלך המשפט שהתנהל בפני בית המשפט המחוזי מגלה שורה של ליקויים חמורים אשר מובילים למסקנה, כי הוא הופלל על ידי המתלוננים בתיק, אשר ככל הנראה מחפים על היורה האמיתי. המבקש טוען, כי נוכח היותו אדם נורמטיבי ונעדר עבר פלילי, הטענה לפיה הוא זה שירה במתלוננים הינה מופרכת ובלתי הגיונית. כמו כן, מעלה המבקש טענות שונות לגבי חקירת המשטרה בתיק ובאשר לעדויות המתלוננים בבית המשפט. נוכח כל האמור, נטען כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין הם טובים. לפיכך, קיימת אפשרות סבירה כי הוא יחל לרצות את עונש המאסר, אשר אפשר שיבוטל, בסופו של דבר, על ידי ערכאת הערעור וכתוצאה מכך ייגרם לו נזק בלתי הפיך.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה לעיכוב ביצוע ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.
9. הלכה מושרשת וידועה היא, כי עונש מאסר אשר הושת על נאשם, יבוצע מיד לאחר גזירת עונשו, ואין בהגשת ערעור, כשלעצמה, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. עם זאת, נתון לבית המשפט שיקול דעת להורות על עיכוב ביצוע העונש, לאחר בחינת השיקולים הרלבנטיים. בין השיקולים הצריכים לעניין, ניתן למנות את חומרת העבירות בהן הורשע המבקש ונסיבות ביצוען; משכה של תקופת המאסר שנקבעה; טיב הערעור וסיכויי להתקבל; עברו הפלילי של המבקש; התנהגותו במהלך המשפט ונסיבותיו האישיות (ראו, לענין זה, ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 5939/12 פשקוב נ' מדינת ישראל (5.9.2012); ע"פ 3248/13 סלאמה נ' מדינת ישראל (8.5.2013); ע"פ 5938/12 פלונית נ' מדינת ישראל (23.9.2012)).

10. יישומם של השיקולים האמורים במקרה שבנדון מוביל למסקנה, כי אין להורות על עיכוב ביצוע עונשו של המבקש. אכן, המבקש נטול עבר פלילי. ואולם, העבירות בהן הורשע הן חמורות ביותר, וגם נסיבות ביצוע מלמדות על חומרת מעשיו והתנהגותו של המבקש. כפי שנקבע בגזר דינו של בית המשפט המחוזי, המבקש לא הסתפק בהנסת המתלוננים מהחנות, אלא דלק אחרי שניים מהם כברת דרך ארוכה, ירה בהם, וגרם להם לפציעות חמורות.

11. אשר לסיכויי הערעור, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר, סבורני כי הם אינם מבטיחים. פסק דינו של בית המשפט המחוזי מפורט ומנומק כדבעי, ונטוע היטב בממצאי עובדה ומהימנות, אשר כידוע, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בהם. גם עונש המאסר המשמעותי שהושת על המבקש מטה את הכף שלא לעכב את ביצוע עונשו.

12. לאור האמור, הבקשה נדחית בזאת, והמבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.4.2014 כפי שנקבע על-ידי בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ז באדר ב' התשע"ד (19.3.2014).

שׁוֹפֵט